

ХАРТИОХОЛИКЪТ

Хартиохоликът чете всякакви книги, независимо какви са те, стига само да са тежки. Той не се задоволява с книги, за които хората говорят; те трябва да са редки и забравени, трудно да се намират. Случвало се е цяла година да търси книга, която никой не познава. Когато най-сетне я намери, той бързо я прочита, разбира я, забелязва си неща и след това винаги може да я цитира. На 17 години той вече изглеждаше така, както сега на 47 години. Колкото повече чете, толкова повече остава същият. Всички опити да бъде изненадан с някакво име, се провалят; във всяка област той е еднакво добре осведомен. Тъй като винаги има нещо, което още не познава, той никога не скучае. Но той предпазливо премълчава това, което не познава, за да не би някой да го изпревари с четенето.

Хартиохоликът прилича на сандък, който никога не се е отварял, за да не загуби нещо. Предпочита да не говори за седемте си докторски дисертации и споменава само три, за него не би било проблем всяка година да защитава нова дисертация. Учтив е и обича да говори, но за да може да говори, той предоставя думата и на другите. Когато каже "Това не го знам", от него може да се очаква детайлиран и обоснован доклад. Бърз е, защото винаги търси нови хора, които да го слушат. Не забравя никой, който го е слушал, за него светът се състои от книги и слушатели. Умее да цени мълчанието на другите, самият той мълчи само за кратко време, преди да започне някое свое изложение. Всъщност никой не иска да се учи от него, тъй като той знае много и различни неща. Хората не му вярват, не защото никога не се повтаря, но той никога не се повтаря пред един и същ слушател. Би бил скучен, ако не говореше винаги за различни неща. Справедлив е спрямо знанието си, за него всичко е еднакво важно. Хората биха се радвали да открият нещо при него, на което той да отдава по-голямо значение. Извинява се за времето, през което е спал като обикновените хора.

Когато го срещнат отново след години, хората с нетърпение очакват да го уличат в лъжа. Но могат дълго да си чакат, въпреки че говори за съвсем различни неща той дословно си е същият. Понякога междувременно се е женил, понякога пак се е развел. Жените изчезват и винаги се оказват някаква грешка. Възхищава се от хора, които го предизвикват в надпревара, но веднъж изпреварил ги, той ги захвърля като старо желязо. Никога не е посещавал град, преди да е прочел всичко за него. Градовете се нагаждат според знанията му; те потвърждават всичко, което той е прочел за тях. Като че ли не съществуват такива градове, които не могат да бъдат прочетени.

Отдалеч се смее, когато види някой глупак да се приближава. Жена, която иска да се омъжи за него, трябва да му пише писма, в които да го моли за информация. Ако му пише достатъчно често, той се влюбва в нея и иска нейните въпроси непрекъснато да са около него.